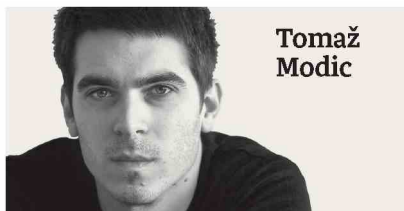

Privatizacija

Politiki, roke stran od Telekomoma!

Tomaž
Modic

Če bodo bodočo slovensko vlado oblikovali Miro Cerar, Dejan Židan in morda še Zoran Janković, bo Telekom Slovenije ostal v toplem objemu države in politike. Čeprav mednarodni finančni skladi in veliki evropski operaterji že brskajo po njegovem drobovju in premišljujejo, koliko bodo ponudili državi za njen večinski delež, so najverjetnejši koalicijski prvaki (ne)pričakovano skeptični do prodaje nacionalnega operaterja.

Razlogov za tokratno zaskrbljenost ne gre iskati v prenizki kupnini, saj bi lahko zaradi precejšnjega zanimanja snubcev presešla celo 200 evrov za delnico. To je sicer pol manj kot v prejšnjem poskusu prodaje Telekomoma iz leta 2008. Vendar ne moremo mimo dejstva, da je vmes slovenski trg zapadel v globoko recesijo, Telekom pa je zaradi zgrešenih prevzemov po Balkanu ustvaril rekordno izgubo in ostal brez pomembnega dela premoženja. Tudi zato je vrednost delnice še pred letom dni komajda preseгла sto evrov. V izjave odločevalcev so uprte tudi oči več tisoč **malih delničarjev** Telekomoma, ki so tečaj delnice v pričakovanju prodaje pognali prek 150 evrov. Toda ko so na predvolilnih soočenjih slišali, kaj si o prodaji Telekomoma mislita Cerar in Židan, ki bi lahko glede na napovedi sama sestavila vlado, je delnica v enem dnevu izgubila več kot tri odstotke.

Kljub skorajšnji prodaji je Telekom (p)ostal strateško, geografsko in informacijsko pomemben za državo. Prvega politika skrbi, ali je sploh pravi čas za prodajo in ali ne bi morda počakali na boljše čase, ko bo izkupiček boljši. Drugi se boji, da se bodo tujci za majhen denar polastili infrastrukture, ki smo jo gradili več desetletij, to pa bi bilo ne nazadnje problematično tudi z varnostnega vidika. Tako je nastala ideja SD, da bi še pred prodajo Telekomu vzeli omrežje in prodali le blagovno znamko in uporabnike. Tretji politik je bistveno bolj zaskrbljen nad usodo 4500 zaposlenih, ki bi jih moral bodoči lastnik od prvega do zadnjega obdržati. Toda praktično isti ljudje so pred natanko letom dni potrdili privatizacijo Telekomoma, argu-

menti proti pa od takrat niso prav nič močnejši.

Resnični razlog za preobrat v mišljenju in nove pozive k ustavitvi postopkov se verjetno skriva v bojzni slovenske politike, da bo s tem za vedno izgubila Telekom. Nacionalni operater je bil namreč vsa ta leta napajališče vseh pomembnejših političnih strank. Oglaševalski milijoni, kupovanje družb vprašljive vrednosti, preplačane investicije, poslovna darila... Telekom je po šestih letih krize tudi eden redih »polnih bazenov«, ki jih država še ima, in zato toliko bolj mamljiv. Vendar se je bati, da Telekom ne bo več dolgo zdržal političnega plenjenja ali pa še enega pol milijarde evrov vrednega prevzemnega pohoda, kot ga je v času prve Janševe vlade izpeljala uprava Bojana Dremolja.

Tako kot leta 2008 se bo treba odločiti. Lahko znova sprejmemo argumente, da je Telekom vreden več, kot nam zanj ponujajo, da bo omrežje padlo v roke tujcem, da bodo pri prevzemnem poslu bogato zaslužili posredniki ali pa da bo na cesti končal vsak četrti od skupno 4500 Telekomovih zaposlenih. In zaradi vsega tega zavrne mo še tako dobre ponudbe. Bolje kot da držimo obljubo, ki smo jo dali Bruslju, in izpeljemo zastavljeno privatizacijo. In se dokončno zapremo pred resnimi tujimi vlagatelji in izgubimo še zadnjo trohico težko pridobljenega zaupanja. x

Resnični razlog za preobrat v mišljenju in nove pozive k ustavitvi postopkov se verjetno skriva v bojzni slovenske politike, da bo s tem za vedno izgubila Telekom. Nacionalni operater je bil namreč vsa ta leta napajališče vseh pomembnejših političnih strank.